

Muhafaza Delili

Hiç mümkün müdür ki, gökte, yerde, karada ve denizde; yaş-kuru, küçük-büyük, adi-âli her şeyi kemal-i intizam ve mizan içinde muhafaza edip bir türlü muhasebe içinde neticelerini eleyen bir hafiziyet; insan gibi, büyük bir fitratta yaratılan, yeryüzünün halifeliği gibi bir rütbede bulunan ve emanet-i kübra gibi büyük bir vazifesi olan beşerin amellerini ve fiillerini muhafaza etmesin, muhasebe eleğinden geçirmesin, adalet terazisinde tartmasın, ona layık bir ceza ve mükâfat vermesin? Hayır, asla!

Bu delili yine iki başlıkta inceleyeceğiz:

1. BASAMAK: HER ŞEYİ MUHAFAZA EDEN “HAFİZ” KİMDİR?

Şu âleme dikkat ile baktığımızda görüyoruz ki, küçük-büyük, kıymetli-kıymetsiz her şeyin amelleri muhafaza edilip hıfzediliyor. Mesela:

Çiçeklerin bütün programları ve tarihçe-i hayatları küçücük tohumlarda saklanıyor, muhafaza ediliyor. O tohum âdeta o çiçeğe bir sandıkça oluyor. Bir sonraki baharda, o tohum yarılıyor ve âdeta o tohumdan çiçeğinin bütün amelleri neşroluyor.

- Acaba çiçeklerin bütün plan ve programlarını, amellerini ve tarihçe-i hayatlarını o küçücük tohumlarda muhafaza eden zat kimdir?
- Kim, böyle en basit bir çiçeğin amellerini dahi muhafaza ediyor ve bir sonraki baharda o amelleri neşrediyor?
- Allah'tan başka kim vardır ki, hadsiz çiçeklerin plan ve programlarını küçücük tohumlarda saklasın ve bahar mevsimi geldiğinde birbirine karıştırmaksızın o tohumlardan o çiçekleri çıkartabilsin? Evet, Allah'tan başka kim vardır?

Bütün ağaçların program ve amelleri ise küçücük çekirdeklerinde muhafaza ediliyor. O küçücük çekirdek, ağacının bütün amellerini ve programını saklıyor. Ne zaman toprağa atılsa, ağacının amel defterini neşrediyor.

- Acaba kim, o koca incir ağacını küçücük çekirdeğinde saklayan ve o çekirdeği o ağaca bir sandıkça yapan?
- Acaba, bütün ağaçların plan ve programlarını küçücük çekirdeklerinde yerleştirerek o ağaçların amel defterlerini çekirdeklerinin ellerine veren kimdir?
- Bu hikmetli fiile, Allah'tan başka bir fail gösterebilir misiniz?
- O küçücük çekirdekleri, ağaçlarına bir amel defteri yapmak, Allah'tan başka kimin eseri

olabilir?

Hayvanların program ve tarihçe-i hayatları ise yumurtalarında muhafaza edilmektedir. Âdeta o küçücük yumurtalar, o hayvan için bir amel defteri olmakta ve o hayvanın bütün özellikleri o yumurtada saklanmaktadır.

• Acaba rengârenk bir tavus kuşunu, o basit yumurtasında saklayan ve o yumurtayı kırarak ondan aynı tavus kuşunu çıkaran zat kimdir?

• Kimdir, bütün yumurtaları hayvanlara birer amel defteri yapan ve o hayvanın bütün programını o yumurtalarda saklayan?

• Evet, Allah'tır. Zira O'ndan başka hiçbir şeyin gücü buna yetmez. Çünkü muhafaza etmek; nihayetsiz bir ilmi, hadsiz bir kudreti, sonsuz bir hikmeti, kayıtsız bir iradeyi ve diğer sıfatları gerektirmektedir. Bu sıfatları olmayanın, bir yumurtada bir hayvanın plan ve programını saklaması mümkün değildir. Bu nihayetsiz sıfatlar ise sadece Allah'ta mevcuttur.

İnsanların plan ve programları ise bir damla suda muhafaza edilmektedir. Nutfe denilen o suda, insanın bütün planı ve programı saklanmış ve insanın bütün özellikleri o suda kaydedilmiştir. Yine soruyoruz:

• Her yönüyle bir harika- ı sanat olan insanı, nutfe denilen bir damla suda saklayan zat kimdir?

• Kimdir, bir damla suyu bir kütüphane hükmüne getiren ve o suda insanı yazan?

• Evet Allah'tır. O'dur, bir damla suyu insana bir başlangıç yapan ve içinde şu harikulade insanın programını saklayan.

Ya insanın DNA'larına ne demeli? Bir tek hücrede bulunan DNA molekülleri, her biri 20.000 sayfayı ihtiva eden 46 ciltlik dev bir ansiklopediye benzer ve bu kadar bilgiyi ihtiva eder. İnsan da ise 60 trilyon hücre vardır.

Acaba, her bir DNA'yı dev bir ansiklopedi yapan ve içinde bir milyon sayfalık bilgiyi muhafaza eden kimdir? Elbette Allah'tır. Zira tesadüf; değil bir ansiklopediye, tek bir harfe bile kâtip olamaz.

Bir de insanın hafızasına bakın! Tırnak kadar bir yerde, insanın başından geçen her şey, bütün tarihçe-i hayatı ve öğrendiği her bilgi saklanmakta ve muhafaza edilmektedir. Acaba, insanın yaptığı bütün amelleri ve hayat maceralarını o küçücük hafızada saklayan ve muhafaza eden zat kimdir? Elbette Allah'tır. Zira bu harikulade fiil, hiç bir sebep ile izah edilemez.

Şu âlemdeki hıfzîyetin delillerini öyle uzun uzadıya anlatmaya herhâlde gerek yoktur. Zira şu âciz insan bile, o hıfzîyet kanunundan istifade ederek her şeyi kayıt altına almaktadır. Kameralar, bilgisayarlar, ses kayıt cihazları, flash bellekler, hard diskler ve saymakla

bitiremeyeceğimiz kadar çok eşya, âlemdeki bu hıfziyet kanunundan istifade ile yapılmış eserlerdir.

İşte âlemdeki bu hıfziyet; yani her mahlukun planının, programının, tarihçe-i hayatının ve amellerinin son derece dikkat ve ihtimam ile muhafaza edilmesi ve kayıt altına alınması, perde arkasındaki bir zatı “Hafız” ismiyle bizlere tanıttırır ve bildirir. Zira böyle bir muhafaza ve hıfziyet; tesadüfün, kör ve sağır sebeplerin işi olamaz. Allah’tan başka kimse bu hikmetli fiile fail olarak gösterilemez.

Şimdi ikinci basamağa geçerek ahiretin kapısını açalım.

2. BASAMAK: HAFİZ İSMİNİN AHİRETİ GEREKTİRMESİ

Hiç mümkün müdür ki, gökte, yerde, karada ve denizde; yaş-kuru, küçük-büyük, adi-âli her şeyi kemal-i intizam ve mizan içinde muhafaza edip bir türlü muhasebe içinde neticelerini eleyen bir hafiziyet; insan gibi, büyük bir fitratta yaratılan, yeryüzünün halifeliği gibi bir rütbede bulunan ve emanet-i kübra gibi büyük bir vazifesi olan beşerin amellerini ve fiillerini muhafaza etmesin, muhasebe eleğinden geçirmesin, adalet terazisinde tartmasın, ona layık bir ceza ve mükâfat vermesin? Hayır, asla!

Madem bu âlemin sahibi olan zat Hafız’dır ve mülkünde cereyan eden her şeyi muhafaza ediyor. Acaba geçici, adi, bekasız ve ehemmiyetsiz şeylerde muhafaza böyle olursa; hiç mümkün müdür ki, şu âlemin en kıymetli misafiri, Allah’ın yeryüzündeki halifesi ve emanetinin taşıyıcısı olan insanın amelleri hıfzedilmesin ve bu hıfza göre bir muhasebe görmesin? Hayır ve asla!

Evet, âlemdeki şu hıfziyetin bu suretle tecellisinden anlaşılıyor ki:

- Şu mevcudatın sahibi, mülkünde cereyan eden her şeyin kaydına büyük bir ihtimam gösteriyor.
- Hem hâkimiyetine nihayet derecede dikkat ediyor.
- Hem saltanatının rububiyetinde gayet ihtimam gösteriyor.
- O derece ki, en küçük bir hadiseyi, en ufak bir hizmeti yazıyor, yazdırıyor; mülkünde cereyan eden her şeyin suretini müteaddit şeylerde hıfzediyor.

İşte şu hıfziyet işaret eder ki, ehemmiyetli bir muhasebe-i amel defteri açılacak ve bilhassa mahiyetçe en büyük, en mükerrem, en müşerref bir mahluk olan insanın büyük olan amelleri, mühim olan fiilleri, mühim bir hesap ve mizana girecek, amel sahifeleri neşredilecek.

Acaba, bir ağacın, ruha benzeyen programını, bir nokta gibi en küçük bir çekirdeğinde dercedip muhafaza eden Zat-ı Hafız için, “Vefat edenlerin ruhlarını nasıl muhafaza edecek!” denilir mi ve bundan şüphe edilir mi?

Acaba hiç mümkün müdür ki, insan şu dünyada hilafet ve emanetle mükerrem olsun da, sonra kabre girip rahatla yatsın ve uyandırılmasın, küçük-büyük her amelinden sual edilmesin, mahşere gidip mahkeme-i kübrayı görmesin, yokluğa kaçınsın ve toprağa girip saklansın? Hayır ve asla!

Şimdi bu delili özetleyelim:

- Bu dünyadaki her şeyin program ve suretlerinin, yani bir cihette amellerinin; tohumlarda, çekirdeklerde, nutfe denilen su damlacıklarında, hafızalarda, DNA ve diğer yerlerde muhafaza edilip saklanması ispat eder ki, perde arkasında bir zat vardır ve mülkünde olan her şeyi muhafaza etmektedir.
- Çiçek gibi, ağaç gibi en basit ve kıymetsiz şeylerin plan ve programlarının hıfzedilmesi ispat eder ki, insanın amelleri de hıfzediliyor. Zira insan bu âlemde hilafet makamının mazharı, emanet-i kübranın taşıyıcısı ve Allah-u Teâlâ'nın has muhatabıdır. Cenab-ı Hakk'ın en basit eşyanın amellerini muhafaza edip rububiyetin saltanatına dokunan insanın amellerini muhafaza etmemesi mümkün değildir.
- Madem insanın amelleri muhafaza ediliyor, elbette bu muhafaza bir muhasebe ve hesap içindir. Hâlbuki bu dünyada insan hiçbir hesap görmemekte ve suale çekilmemektedir. İşte bu hâl de ispat eder ki, başka bir yer olmalıdır, orada bir mahkeme-i kübra olmalı ve insan amellerinin hesabını orada vermelidir. İşte orası da ahirettir.
- O hâlde diyebiliriz ki, ahireti inkâr edebilmek için, ilk önce Cenab-ı Hakk'ın "Hafız" ismini inkâr edebilmek gerekir. Zira "Hafız" ismini inkâr edemeyen, insanın amellerinin de muhafaza edildiğini kabul etmek zorunda kalacaktır. Bu muhafaza da elbette, bir muhasebe için olacağından ve bu muhasebe de bu dünyada olmadığından dolayı ahiretin varlığı bilmeceburiye kabul edilecektir.
- Demek ahireti inkâr edebilmek için, Allah'ın "Hafız" ismini inkâr edebilmek gerekiyor. "Hafız" ismini inkâr edebilmek için de şu kâinatı inkâr edip akıldan istifa etmek gerekiyor. Zira tohumlardan, çekirdeklere; hafıza kuvvetinden, yumurtalara; DNA'lardan, hücreye kadar her şeyde bir hıfziyet vardır. "Fiiller failsiz olamaz." kaidesinde, bu hıfziyetin de bir faili olmalıdır. Göz önündeki bu hıfziyeti inkâr edemeyen, faili olan Hafız-i Zülcelâl'i inkâr edemez. Hıfziyeti inkâr etmek ise, ancak akıldan ve insanlıktan vazgeçmekle mümkündür. İnsanlığını bırakıp da akıldan vazgeçenlere ise zaten bizim söyleyecek bir sözümüz yoktur!